

อบรมพรवास ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

หาของดีไม่ใช่หรือ

คนนี่ชื่อว่ายังงี้ ตัวแสบ ๆ อยู่ข้างในวัดนี้คนหนึ่ง ที่ไปทำอะไรก็ดขวางอยู่ใน หมู่เพื่อน หมู่เพื่อนบอกก็ไม่ฟัง แล้วท่านปัญญาไปบอกอีกไม่ฟัง ขุดส้วมขุดถ่านบอก ไม่ฟัง คนนั้นต้องออกจากวัด อยู่ไม่ได้ นะ นี่ก็ออก เคยไล่ออกจากวัดหลายหนแล้วนี่ ไปอยู่นาคูณทางนาคูณก็ไล่ออก อยู่ทางนี้ก็ไล่ออก ชื่อน้อยว่างั้นนะ นี่คนนี้ก็ออก มาอยู่ ทำไมนี่ มันเคยมาขวางวัดหลายหน ไปที่ไหนขวางที่นั่น นี่เราจำได้แล้วนะ แล้วก็คนที่ว่า แป้วหรือคนไหนที่ขุดส้วมนั้นนะ คนนั้นก็ออก ไม่ออกไม่ได้เลยมาขวางหมู่เพื่อน เป็น ก้างขวางคอ ศาสนาดูไม่ได้ นะกับคนประเภทนี้ พวกเปรตพวกผีมาอยู่ในวัดในวา

ตั้งแต่อยู่ในเมืองไทยก็จะทำให้เมืองไทยจมอยู่เวลานี้เห็นไหม พวกเปรตพวกผี พวกยักษ์พวกมาร กินไม่พอ ไม่ฟังเสียงใคร หน้าด้านหน้ามึน นี่ตัวนี้ตัวแสบ ไปในบ้าน ขวางบ้าน ไปคบค้าสมาคมกับใครขวางตลอด ขวางบ้านขวางเมือง นี่ก็เหมือนกัน นี่ ออกกะนี้มาอยู่ทำไม เราเคยไล่ออกหลายหนแล้วนะ โผล่มาทำไมก็ไล่ออกแล้ว มาหา อะไร แล้วคนนั้นคนหนึ่งนะได้ยินหรือยัง ชื่อแป้วหรือใจ นั้นละคนนั้นคนหนึ่งตัวสำคัญ ให้หนี อยู่ไม่ได้ นะ คนเอาแต่ใจตัว ใจตัวมันไม่ใช่ใจธรรมนี่ คนที่เอาแต่ใจตัวแล้วนั้นละ คือยาพิษอยู่ในตัวนั้น ถ้ามองหน้ามองหลังเรียกว่าธรรม ธรรมนี้กระจายคัดเลือกผิดถูก ดีชั่วประการใด คัดเลือก ถ้าเป็นเรื่องของความสกปรกของกิเลสแล้วพุ่งเลย ต้องการ อะไรจะเอาอันนั้น ๆ ขวางโลกไปเลยนะ

อยู่ในครวนี้มันก็มีหลายแบบหลายฉบับ ทั้งหึงทั้งหวงอำนาจ หึงหวงแบบแปลก ๆ แบบพิสดารก็มีในวัดนี้ นะ มันก็คิดมันขวางกันว่าไม่รู้เธอ ให้หนีนะคนประเภทอย่าง นี้อย่ามาอยู่ มันก็คิดมันกันมันขัดมันขวางด้วยวิธีการต่าง ๆ มันหึงมันหวงด้วยวิธีการต่าง ๆ นะ มีทุกแบบอยู่ในนี้ นะ เรากจะแตกแล้วนะแบกตลอด ในวัดนี้ก็ทั้งสองภาคก็แบก จากนี้ก็แบกทั่วประเทศไทยจะว่าไป ไปที่ไหนเห็นแต่เรื่องขวางหูขวางตาตลอดเวลา เข้า มาในวัดก็มาเป็นอยู่ในวัด ลองเอาความคิดอย่างนี้ย้อนเข้าไปดูหัวใจเจ้าของไหม ลอง ดูซิมันขัดมันขวางหัวใจเจ้าของไหม สิ่งที่มันคิดขวาง ๆ ที่ว่ามานี้ นะ ไปดูในเจ้าของมัน ขวางไหม มันมีไหม

มันแน่นอยู่นั้นข้างในนี้ ไม่มีแบบไม่มีฉบับเลย ต่างคนต่างทำตามชอบใจ ๆ อะไรทำทั้งไว้ก็ขวางถนนหนทางที่พักที่อยู่ของใครก็ตาม ขอให้ได้อย่างใจเจ้าของพอ นี้ละเวลานี้มันก็คิดขวางอยู่ นี่ เรื่องก่อเรื่องสร้างไปก่อสร้างหาอะไร เราไม่ทราบนะมันไป ทำอยู่ข้างใน มีทุกแบบทุกฉบับนะเวลานี้ ตามธรรมดาต้องหัวหน้าทราบเรื่องราวดีชั่ว

ประการใดมันถึงจะผ่านไป ต้องได้พิจารณาไตร่ตรองเสียก่อน เห็นชอบไม่เห็นชอบ เรียบร้อยแล้วพิจารณาปฏิบัติตามนั้น อันนี้อยู่ข้างในดูเหมือนเป็นโรงงานใหญ่กระมัง เตี้ยวน้อยอยู่ข้างใน ใครมาก็ปลูกก็สร้างอะไรต่ออะไร กิดขวางไปหมดนะเวลานี้

เลอะเทอะมากที่สุดคือวัดป่าบ้านตาด ทางครวนี้เลอะเทอะมาก ทางพระเราก็ยังไม่ค่อยเห็น พระนี่ยิ่งเด็ดนะ เห็นไม่ได้ว่างั้นเลยพระ พระที่เราดูมาแล้วเราไม่ได้ชมพระไปเที่ยวเหยียบย่ำทำลายคนอื่น เราชมตามเหตุตามผล สำหรับพระของเรานี้เท่าที่ดูมาแล้ว เห็นดีกัน สงบเรียบร้อย นอกจากความโง่ มันโง่ตั้งแต่หลวงตาบัวลงไปก็ไม่ทราบจะตำหนิใคร ถ้าตำหนิก็ต้องฟาดแต่หลวงตาบัวลงไป เอาแตกกระจายไปทั้งวัด มันเหมือนกัน ถ้าตำหนิทางไม่ดีนี้ ในวัดนี้เราดูแล้วรู้สึกว่างามตาอยู่ตลอดมา ทางในครวไม่เป็นท่านะ มันมีไหมสิ่งที่น่าตำหนิหรือสิ่งที่ควรตำหนิมีไหมอยู่ในครว ยัวะเยี้ย ๆ อยู่ นั่นนะ

เลอะเทอะมากเวลานี้ ไม่มีแบบมีฉบับนะในครว เลอะเทอะว่างั้นเลย แบบของในครวคือเลอะเทอะ จะไม่มีชื่อมีแปไม่มีหัวหน้านะ ใครอยากทำอะไรทำ ทำตามความชอบใจ ไปที่ไหนกิดขวาง ทำนั้นทำเพื่อความสะดวกอันนั้นทำเพื่อความสะดวกอันนี้ มันเอากิเลสเข้ามาตีตลาดในวัดนะ เพื่อความสะดวกนั้น ในหัวใจเพื่ออรรถเพื่อธรรม มันไม่เห็นสนใจวะ ใ้เรื่องความสะดวกภายนอกมันสะอาดแสงจริง ๆ ไปไหนกองทัพกิเลสความสะดวกเพื่อกิเลสนี้เต็มไปหมดเลย อยู่ที่ไหนหาตั้งแต่นั้นสะดวกนี้สบายนะ หัวใจมันกิดขวางตนเองตลอดเวลาทำไม่ไม่ดูบ้าง มันขวางหรือไม่ขวาง มันสบายหรือไม่สบายไม่เห็นดูกันบ้างวะ เลอะเทอะไปเรื่อย ๆ จนดูไม่ได้นะ

วัดนี้ปรกติก็บอกแล้วว่าเราไม่ได้รับเป็นประจำ รับไว้ให้มาพักชั่วคราวถ่ายถอดกันไป เพื่อให้ได้ผลประโยชน์ทั่วหน้ากัน มาอยู่พอสมควรแล้วผ่านออก คนนี้เข้าคนนี้ออกไปเรื่อย ๆ ไม่ได้มาทำให้เป็นการกิดขวางเป็นเจ้าของบาตรหลวงขวางหมู่ขวางเพื่อนอย่างนี้วะ มันมีนะ อวดอำนาจอยู่ใน ๆ ลึก ๆ นั่น มันมีนะ แผลรัศมีบ้างมัน รัศมีรัศหมาอะไรเราก็ไม่รู้ เราเรียนน้อย ส่วนมากมันมีแต่รัศมาเต็มอยู่ในครว รัศมีไม่ค่อยมี ถ้ารัศมีก็มีแต่ไอ้หมีมันด้อม ๆ คอยโปรดเสียทีหนึ่ง ไอ้หมีทางสั้นแค่สองฝ่ามือมันเคยผ่านเข้าไปในครว ไอ้หมีหนึ่ง ไอ้ปุกก็หนึ่ง ไอ้หยองหนึ่ง สามตัวมันไปโปรดพวกในครว รัศมีก็คือรัศมีไอ้หมีทางกุดนี้แหละ นอกจากนั้นก็ยังมีแต่รัศมาไปหมด ใ้ นำทุเรศ

พอพูดอย่างนี้ก็ทำให้ระลึกถึงท่านอาจารย์สีของเรา เราชักเราเคารพท่านมาก ตลอดท่านอาจารย์สี เป็นพระที่ละเอียด พ่อแม่ครูจารย์ก็ชม เวลาพูดให้หมู่ให้เพื่อนฟัง ท่านพูดถึงเรื่องความเด็ดเดี่ยวความจริงจังต่อหลักธรรมหลักวินัย ต่อหน้าที่การงานทุกอย่างท่านลี้เก้ง ท่านว่างั้นนะ เราไม่ได้ลี้ม แล้วตอนนี้ก็มาประสานกันกับนั่นแหละ จะ

ว่าแม่ชีกี่ไม่ใช่แม่ชี่ อะไรก็ไม่ทราบแหละ คือข้างบนผมแกเต็มหัวหมาขี้เรื้อนนี้วิ่งหนีหมด คือแกมีผมหนา หมาขี้เรื้อนไม่มีขนเข้าใจไหม แล้วทางนี้แกก็นั่งดำบังนุงขาวบังแกเป็นนักภาวนา แกภาวนาดีนะ

ที่นี้มาเห็นท่านอาจารย์ลีเรามาชี่ โห้ มองดูท่านพ่อรัศมีจำมาเลยเต็มหน้า รัศมีรัศหมาอะไรท่านว่า ท่านตอกเอา รัศมีรัศหมาอะไรท่านว่าฉันเราก็ไม่ลืม ท่านพ่อมองดูหน้าตารัศมีออกรอบตัวเลย ท่านว่ารัศมีรัศหมาอะไร เราก็เลยไม่ลืม นี่มองไปมันเห็นแต่รัศมาละข้างในคร้ว เวลาไอ้หมีเราเข้าไปก็จะเป็นรัศมีข้างเข้าใจไหม มันผ่านไปก็ก๊ก ๆ มันทำใหญ่นะ มันไปทำใหญ่มันไม่สนใจกับใคร ก๊ก ๆ ๆ ผ่านไปแล้วมา บางที่เราเดินจงกรมมันผ่านมาทางจงกรมเรา มึงไปไหนมาไอ้หมี เราเห็นมันออกมาจากในคร้ว เราเดินจงกรมอยู่นั้น มันผ่านมาสระน้ำมันเคยผ่านมาตรงทางจงกรมเรา มันอาจจะอยากคิดอยากเล่นกับเรา มันเล่นกับเราแบบลึก ๆ นะแบบทำใหญ่นะไอ้

พอก๊ก ๆ มา มึงไปไหนมาไอ้หมี มากี่เดินผ่านมาทางจงกรม เรายืนอยู่นั้นมันเดินมานี้ มึงไปไหนมาไอ้หมี มันเดินเฉยเลย มาเราตบหลังปิ้งเดียวมันก็ไปเลย มันไม่สนใจกับเรานะไปเลยไอ้หมีนะ นี่ถ้ามีก็มีตัวนี้ตัวรัศมีมันไปผ่านทางโน้น เข้าใจไหม พวกนั้นเห็นไอ้รัศมีทางจันเราไหม ทางกุดเราไหม มันไปโปรดทำ มันมีแต่รัศมาเต็มวัดเอารัศมีไปแข่งเขาบ้าง คือรัศมามันมีสองตัวเข้าไป ไอ้ปุกก็ก๊กกับไอ้หยอง ไอ้นี้เป็นรัศมีมันผ่านเข้าไปตรงนั้นไปชะล้างกัน เข้าใจไหมละ

เฮ้อ ดูไม่ได้นะเวลานี้ เลอะเทอะมากนะวัดป่าบ้านตาด เราไม่เคยปฏิบัติมา เราทนแสนทนนะ เพราะเห็นว่าเราช่วยบ้านช่วยเมืองนี้ยิ่งหนักเข้า เลยประหนึ่งว่าเป็นการอนุโลมลงไปอีก ๆ เยอะนะ มาอยู่ที่แรกพระที่ติดตามเรามานี้มี ๑๔-๑๕ องค์ ครั้นขยับออกมาก็รับแค่ ๑๘ องค์เท่านั้นยันตัวเลยไม่มากกว่านั้น เพราะครูบาอาจารย์ทั้งหลายมีมาก บรรดาพระเณรจะไปอาศัยครูบาอาจารย์องค์ใดก็ได้ เราก็ปิดทางของเรา เพื่อความสะดวกแก่การบำเพ็ญของพระเณรเรา สำหรับเณรปกติไม่มี มีแต่พระล้วน ๆ ครั้นนานมา ๆ นี้ก็ครูบาอาจารย์ร่วงโรยไป ๆ หาที่เกาะที่ยึดไม่ได้ วิ่งเพ่นพ่าน ๆ เราก็เลย ถ้าว่าประตูก็แย้มออกนิตหนึ่ง รับจาก ๑๘ ขึ้นไป ๒๑ จากนั้นมา โอ้ย ไหลเลยทีเดียว

เดี๋ยวนี้ไม่ทราบว่่าก็ร้อยเต็มอยู่ในวัด ตะก้นนี้มาฉันจ้งหันสองสามองค์ รวมแล้วเป็น ๔๓ องค์วันนี้ อยู่ในวัดนี้ก็เต็มเห็นไหม ตีเอาไว้นะไม่จ้งจะมากเกินไป มันหนักพอแล้วเรา แล้วยังมาทำเลอะเทอะเกะกะให้เห็นอีกเธอพวกนี้ละ มันไม่มีอะไรเป็นความจริงความจ้งในหัวใจของมัน มันจะมีอะไรเป็นของดีในจิตละ ถ้าไม่มีสัตย์มีจริงในตัวเอง เหลวไหลทั้งนั้นคนเรา ต้องมีสัตย์มีจริง

นี่เราอนุโลมเต็มที่แล้ว สุดขีดแล้วนะ ไปไหนก็แบบหูหนวกตาบอดไป ไม่ได้ไม่ฟัง ถ้าดูมันดูไม่ได้ ฟัง-ฟังไม่ได้ ไปไหนก็แบบหลับหูหลับตาไป เราไม่ได้ยกว่าเราฉลาดนะ ที่มันโง่กว่านี้ยังมีอีกเยอะนี่จะไม่ให้ตำหนิยังงี้ ที่ฉลาดควรที่จะยกขึ้นมาบ้าง มันไม่ค่อยมี แล้วจะให้เอาอะไรมายก มันมีแต่อันเดียวก็ต้องยกแต่อันเดียวนี่ขึ้นมาซิ ถ้าตีอันนี้ออกไปแล้วของดีก็ขึ้น ไม่ต้องบอกมันก็รู้อยู่ทุกคนนั่นแหละ เราหาของดีไม่ใช่หรือ ไม่ใช่มาหาของเลว ๆ เลว ๆ ที่ไหนมันก็มี

อย่างศาสนาพระพุทธเจ้าเราไม่ต้องเทียบที่อื่นละ เทียบกับชาวพุทธเรานี่ พุดเปิดอกเลยนะ ปฏิบัติมาอย่างนี้รู้เห็นอย่างนี้จะให้ว่าไง เวลาที่มีมันก็มีดเต็มที่ได้เต็มแดนก็ดังเคยพุดให้ฟังแล้ว ขึ้นไปเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนาบนภูเขาองค์เดียว จะพุดกับกิเลสให้หายหมาลงไป มันพาดเราหายหมาก่อนแล้ว ๆ จนกระทั่งน้ำตาร่วงสู้มันไม่ได้ เราก็เอามาพุด โง่ขนาดไหนสู้กิเลสไม่ได้ ตั้งสติไม่อยู่เลยก็มาพุด พุดทั้งดีทั้งชั่วเพื่อเป็นคติแก่ผู้ฟังทั้งหลาย ไม่ได้พุดเพื่อโอ้อวด เราไม่มีเรื่องโอ้อวดเราไม่มี เราบอตรง ๆ ไม่มี

ใครจะมายกก็ดี จะมาตำหนิเตียนก็ดี ก็เท่ากับน้ำหนักของอิฐก้อนหนึ่งหนักสิบกิโล ทองคำแท่งหนึ่งหนักสิบกิโล มายกมันก็หนักเท่ากัน จะว่าอะไรดีอะไรชั่วเราก็ไปว่าเฉย ๆ นี่ทองคำ นั่นก้อนอิฐ ครั้นเวลามายกแล้วน้ำหนักมันเท่ากัน ความสรรเสริญก็เหมือนกัน นินทาก็เหมือนกัน มีน้ำหนักเท่ากัน ยกมันหาอะไร ไม่ยกมันไม่หนัก ยกอิฐก้อนหนึ่งขึ้นมาก็หนักสิบกิโล ยกทองคำขึ้นมาก็หนักสิบกิโล ไม่ยกแล้วไม่หนัก

ความสรรเสริญก็ดี ความนินทาก็ดี นี่เป็นของเศษของเดน บรรดาท่านผู้เลิศเลอทั้งหลายเป็นของเศษของเดนส่วนเกินทั้งนั้น ท่านไม่ยกมันหนัก ชมเชย สรรเสริญ นินทาอะไร เท่ากับทองคำกับอิฐหนักสิบกิโลด้วยกัน หนักด้วยกัน จึงไม่ยก ปล่อยไปตามเรื่องของมัน ทองคำก็ไปตามทองคำ อิฐก็ไปตามอิฐ เราไม่ยกเราก็ไม่หนัก ใครอยากตายก็ยกซิ นั่นละท่านพอท่านเป็นอย่างนั้น ไม่มีอะไรเกินคำว่าพอ ธรรมแท้เราเรียกได้คำเดียวว่าพอเท่านั้น นอกนั้นเรียกไม่ถูก ห่างไกลกันมากกับสมมุติ ถ้าว่าพอแล้วอะไรก็พอหมด เหมือนน้ำเต็มแก้ว เอาน้ำอะไรมาเทก็ล้นออกหมด เอาน้ำมหาสมุทรทะเลหลวงมาเท ก็ล้นออกเหมือนกันกับน้ำในที่ทั้งหลายที่เอามาเทนั่น เพราะมันเต็มแก้วแล้ว

นี่น้ำอรรถน้ำธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้ว ก็เท่ากับน้ำเต็มแก้ว ใครจะนินทาก็แล้ว สรรเสริญก็คือน้ำล้นแก้วนั่นเอง ล้นไปหมด ทั้งคำนินทา ทั้งคำสรรเสริญ ล้นไปด้วยกันหมด อยู่เฉยๆที่พอดีขอบปากแก้วเท่านั้น นั่นละธรรม เทียบกับขอบปากแก้วพอดีกับน้ำแล้ว ไม่เลยนั่น นั่นละธรรมพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลายท่านครองแล้วจึงมาดูพวกเราจนจะดูไม่ได้ คือมันขวางไปหมด มันมีแต่เรื่องของกิเลสซึ่งเป็นเรื่อง

ขวางธรรมทั้งนั้น แล้วจะไม่ให้มันขวางได้ยังไง ออกมากิริยาใดมีแต่กิเลสบังคับออกมา
 ๗ บังคับออกมาเพื่อขวางธรรมก็ไม่ผิด ออกมามันก็ขวางละซี เมื่อเป็นเช่นนั้นจะไม่
 ขวางยังไง ไปที่ไหนมันมีแต่สิ่งที่ขวางเต็มบ้านเต็มเมือง มองไปที่ไหนมันก็ขวางหมด
 ฟังอะไรก็ขวางหมด เพราะสิ่งที่เห็นที่ฟังมีแต่เรื่องขวางทั้งนั้น แล้วมันจะไม่ขวางได้ยังไง

นี่ละพิจารณาซิพวกเรา พุทธศาสนาเลิศเลอขนาดไหน เรายังมาถือเป็นตัวกต
 เครื่องเล่นของเด็กอยู่หรือ ว่าถือศาสนาพุทธ ๆ บทกิริยาเหมือนหมาไม่ได้เหมือนพุทธ
 นะ มองไปที่ไหน โถ ถ้าว่าความโลภ ภูเขาทำลูกสู้ไม่ได้นะในบุคคลคนเดียวตัวเท่าอึ้งนี้
 ความโลภมันเท่าภูเขาสามลูก ความโกรธระคะตันทานี่ยิ่งมากทีเดียว ล้นภูเขาไปอีก
 พวกนี้ นี่ละตัวสำคัญตัวทำลายบ้านเมืองอยู่เวลานี้ แต่ต่างคนต่างเสริมนะ เวลานี้เสริม
 หมด เด็กเกิดมาแต่ในท้องจัดเครื่องแต่งตัวให้เรียบร้อยแล้ว ออกมาจากท้องแม่ยังไม่
 ได้ล้างก็ตามเถอะ พอตกคลอดออกมาเครื่องแต่งตัวสดสวยงดงามเพื่อระคะตันทานี่
 แต่งออกมาพร้อมแล้ว ๆ เห็นไหมกิเลสตัณหามันเก่งไหม รู้ไหม

ไปที่ไหนมันจึงเหมือนเปรตเหมือนผี การแต่งเนื้อแต่งตัวจึงเป็นเหมือนเปรต
 เหมือนผี เพราะกิเลสตัณหาพาให้แต่ง ถ้าธรรมพาให้แต่งจะรู้จักความพอเหมาะพอดี
 สวยงาม ยิ่งเราเป็นชาวพุทธด้วยแล้ว ระเบียบกฎประเพณีอันดีงามสำหรับธรรมประจำ
 พื้นเพของชาวพุทธควรจะมีติดตัว ๆ นี่มันไม่ได้มีนะ มีแต่พวกเปรตพวกผีเอาสัวมเอา
 ถานมาอวดกัน ถือว่าเป็นทองคำทั้งแท่ง ๆ มันไม่รู้หรือว่าสัวมถาน พระพุทธเจ้าพระ
 สาวกท่านสาปแช่งมันพอแล้ว ฟาดมันขาดสะบั้นลงไปไม่มีโลกไหนเหลืออยู่แล้วในหัว
 ใจของท่าน แล้วพวกเรายังมาเสกมาสรรป็นยอว่าเป็นทองคำทั้งแท่งแข่งธรรมพระพุทธ
 เจ้าอยู่หรือ มันโง่ขนาดไหนมนุษย์เรา พิจารณาให้ดีนะ

นี่มันจวนจะตายแล้วเปิดให้เห็น มันจำอยู่ในหัวใจจะให้ว่าไง นี่ก็บอกแล้วเวลา
 มันโง่ก็เคยพูดให้ฟังแล้ว มีดก็พูดให้ฟังแล้ว ตั้งแต่ไปนั่งภาวนาอยู่บนภูเขาพืดกับกิเลส
 น้ำตาร่วงสู้กิเลสไม่ได้ก็เอามาพูด กลับไปพืดใหม่ กลับมาอีกฟาดอีกหงายหมาลงไปอีก
 สู้มันไม่ได้ เอากลับไปอีก ถึงขั้นออกอุทานนะ อุทานในใจไม่ได้พูดด้วยปาก โถ มึงเก่ง
 ขนาดนี้เทียวหรือ คือมันเอาเราจนน้ำตาร่วง ๆ กูมาทำความเพียร ความเพียรมันอยู่ที่
 ไหนนี่ มันมีแต่เรื่องของกิเลสขี้ขี้ย้อยู่ตลอดเวลา เอะละมึงต้องฟังวันหนึ่ง ให้กูถอยกู
 ไม่ถอยแหละ นี่คืออุทานชัดกันนะ เคียดแค้นจริงๆ ไม่ได้ธรรมดา

กลับมาที่ฝึกซ้อมกับครูบาอาจารย์ ขึ้นไปอีกพืดอีก หงายหมาลงมาอีก กลับไป
 อีกเอาอีกอยู่อย่างนั้นไม่ถอย พืดไปพืดมาก็พอพืดพอเหวียง หงายหมาแล้วก็หงายเป็น
 หงายแมว พอหงายแมวมันตบได้นี้ แมว หมามันมีแต่ร้องแงๆ มันตบไม่เป็น แต่แมว
 มันตบได้นะ นี่ก็เริ่มเป็นหงายแมว ล้มลงไปหงายแมวตบได้ ต่อไปก็หงายเสือ ก็เป็น

เสื่อโคร่งละซีฟาดกัน ๆ เต็มเหนี่ยวเลย นี่เวลามันฉลาดธรรม เราฝึกซ้อมไม่หยุดไม่ถอย ในหัวใจดวงนี้ละ เอาธรรมพระพุทธเจ้าไปฝึก มันจะเก่งขนาดไหนกิเลส พังทั้งนั้นแหละ

ถ้าเราตั้งหน้าตั้งตาฝึกเพื่อความเป็นคนดี อยู่ที่ไหนก็ดีคนเรานะ ยืนเดินนั่งนอนหลับตื่นลืมตาดีทั้งนั้น ถ้ามีธรรมเข้าแทรกอยู่ในหัวใจ ปฏิบัติตัวเองตลอดเวลาด้วยธรรมแล้วจะดีทั้งนั้น ถ้าไม่มีธรรมแล้วอยู่ท่าไหน ถ้าเป็นหมาร้องแหง็ก ๆ ทั้งนั้นละ สู้กิเลสไม่ได้มีแต่ร้องแหง็ก ๆ นี่ฟังไปที่ไหนดูไปที่ไหนได้ยินแต่เสียงแหง็ก ๆ หงัก ๆ อยู่ทุกแห่งทุกหนนับตั้งแต่กุฏิหลวงตาบัวไป แหง็ก ๆ อยู่นั่น มองไปดูกุฏิพระก็เสียงดังแหง็ก ๆ หงัก ๆ มองไปที่ครัวก็แหง็ก ๆ หงัก ๆ มันเสียงอะไรนั่นเสียงแหง็ก ๆ เสียงไม่เป็นท่าหรือเสียงอะไรไม่รู้ ร้องแหง็ก ๆ แล้วออกไปข้างนอกนี่ร้องแหง็ก ๆ มองไปกว้างเท่าไรทั่วประเทศไทยมีแต่พวกแหง็ก ๆ ทั้งนั้นมันร้องเข้าใจไหม เอา ฟังประเทศไทยฟังไว้บ้างทุกคน

หลวงตาบัวอวดหรืออวดโลกเวลานี้ละ สอนโลกอย่างเปิดเผยนี้ ๓ ปีมาแล้วนะ ตั้งแต่สอนอยู่ที่ใต้ดินมาได้ ๕๑-๕๒ ปีนี้แล้ว สอนธรรมะนี้เด็ดเดี่ยวเฉียบขาดสอนแต่พระทั้งนั้น อยู่ในป่าในเขาแต่ก่อนไม่ค่อยมีใครไปยุ่ง สอนแต่พระมีแต่แกงหม้อเล็กแกงหม้อจิ๋ว ๆ ฟุง ๆ ตลอดเลย ที่นี้เวลาออกมาสู่ชาวบ้านชาวเมืองก็เลยเอาแกงหม้อใหญ่ออกมา มากี่เทศน์แกงหม้อใหญ่สะเปะสะปะตีนี่ตีนี่ไป ถ้าจะดีแรงก็จะถูกหัวเด็กหัวคนแก่ ที่นี้ไอ้หัวอันทพาลมันก็อยู่ข้างหลังนั้นซีมันตีไม่ถูก

เพราะฉะนั้นการเทศน์ว่าการ ใครจะว่าเทศน์ดีไม่ดีก็ตามเรารู้ในตัวของเราเองแบบตีเด็กตีคนแก่นั้นแหละ สะเปะสะปะตีนี่ตีนี่ไปอย่างนั้นละ ไอ้หัวอันทพาลมันสนุกเล่นตัวมันละซี ดีไม่ถูกหัวมัน มันอาศัยหัวเด็กเป็นที่กำบัง เป็นอย่างนั้นนะ ตั้งแต่ก่อนเทศน์อยู่ในป่าในเขากับพระกับเณร กับพระนั้นมากส่วนเณรไม่ค่อยมี มีแต่พระแหละฟาดเปรี้ยง ๆ เลย นี่เทศน์อยู่ที่ใต้ดิน ในเทปมีเทปเทศน์เหล่านี้ แต่ก่อน ๆ จริง ๆ ไม่มี เราออกมาเกี่ยวข้องกับมาตั้งวัดป่าบ้านตาดประมาณ ๒๕๐๔ ก็มีเทปขึ้นมา จึงได้เทปจากนั้นมา ก่อนหน้านั้นไม่มี นั่นละตอนเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดคือก่อนหน้านั้น เพราะโรคหัวใจยังไม่เกิด ฟุง ๆ ๆ เลยละเทศน์

ไม่ได้คุย เอ้า ถ้ามานั่งนั่นเลย เมื่อมันจำในหัวใจมันจะติดข้องอะไร ไม่ติดเราเสียอย่างเดียวไม่ติดทั้งสามแดนโลกธาตุนี้คนเรา ถ้าติดเราเสียคนเดียวเท่านั้นติดหมดอะไรติดหมด เราไม่ติดเราเสียอย่างเดียวไม่ติดอะไรนั่น นี่พระพุทธเจ้าไม่ติดพระองค์สาวกทั้งหลายท่านไม่ติดท่าน ท่านจึงไม่ติดอะไรในสามแดนโลกธาตุ การพูดการจาทุกสิ่งทุกอย่างท่านพูดได้อย่างเต็มปากตามหลักความจริง ท่านไม่ได้ว่าอย่างนั้นอย่างนี้ลูป

หน้าปะจุมุก ไม่มีในธรรมทั้งหลาย ผิดบอกว่ามี ผิดบอกว่ามี จึงเรียกว่าธรรมเป็น
 สรรณะของโลก ตายใจได้นะ

ไอ้เรื่องกิเลสเป็นไม่ได้ นะ พูดประจบประแจงเลียแข้งเลียขา ช่างในมันมีแต่พิษ
 แต่ภัยเต็มหัวใจมัน มันเอาภริยามารยาทหวานปากหวานคอมาประดับร้านอย่างนั้น
 อย่างนี้สวยงาม พูดแก้วเจ้าขา ใครมาก็เจริญพรๆ ไปอย่างนั้น เห็นหมาตัวหนึ่งก็เจริญพร
 เข้าไปละซี นักเข้าไปสุดท้ายเห็นไอ้หม้อไอ้ปูกี้เราก้เจริญพร เตี้ยมันจะไล้งับเอาหลง
 ทิศนะ หมาวัดป่าบ้านตาดอย่ามาเจริญพรกับมัน หัวหน้าของมันคือหลวงตาบัวใหญ่
 ไม่ได้ไปเจริญพรกับใครง่าย ๆ นะ เข้าใจไหม แล้วมาเจริญพรกับไอ้หม้อไอ้หอยงไอ้ปูกี้
 เราไม่ได้ นะ เตี้ยมันไล้กัดเอาเราไม่ช่วยจะว่าไม่บอก เตือนแล้วนะ กลัวหมาจะฟาดคน
 มาเจริญพรกับมันเข้าใจหรือ

เรื่องศาสนากับโลก แหม จะเข้ากันไม่ได้จริง ๆ นะ คือมันมีเลอะ ๆ เทอะ ๆ ด้วย
 กองมูตรกองคูเสียทั้งนั้นว่างี้เลย เอา เราพูดนี้ใครว่าผิดว่ามา เอาสิ่งที่ว่าเลิศ ๆ เอามา
 แข่งกับหัวใจเรา หัวใจเราเป็นยังไงเวลานั้นนะ สอนโลกมาสอนด้วยความหลอกลวงต้ม
 ตุ่นหรือ เราสอนมาเต็มเม็ดเต็มหน่วยแทบจะเป็นจะตายเพื่อโลกเพื่อสงสารยังไม่เห็น
 ว่าเป็นของดี ดีตั้งแต่ส้วมแต่ถ่านนั้นหรือ เอามาแข่งกันดูหน่อยนะ มันเป็นอย่างไง เอาละ
 เหนื่อยแล้วพอ เวลาขึ้นเวทีก็ฟัดเลย ลงจากเวทีแล้วก็เป็นคนธรรมดา

ลูกศิษย์ หลวงตาเจ้าชาคณะอาจารย์นิตถวาทองคำ ๓ บาทเจ้าคะ

หลวงตา เออ ๓ บาทโฮ้ ได้แล้วนี้ได้กัณฑ์เทศน์แล้ว ๓ บาทแล้วทองคำ
 เป็นยังไงฟังเทศน์วันนี้

ลูกศิษย์ เข้มขัน ยังไม่เคยเจอเจ้าคะ

หลวงตา ยังไม่เคยเจอ ก็มันโมโหเพราะดูมาตลอด ตาหูกมูกกลิ่นกายมีแต่
 สัมผัสสัมผัสพันธุพวกมูตรพวกคู่อูทั้งนั้น ตัวนี้ก็มีมูตรคู่อูตัวนั้นก็มูตรคู่อูสัมผัสสัมผัส
 ตลอดเวลา หัวใจมูตรคู่อูหรือไม่มูตรคู่อู นั้นตัวนั้นตัวสำคัญ แต่ส่วนชั้นนี้มันก็เหมือน
 กันกับโลก มันก็คลุกเคล้ากันตลอดเวลาอย่างนั้น ธรรมชาตินี้คืออะไรนั่นซิ ที่โลกไม่
 เห็น มันเป็นบ้ากับเรื่องมูตรเรื่องคู่อูอยู่เวลานี้ นะ ลงธรรมาสน์แล้วยังลากขึ้นอีก ลงเวที
 แล้วยังจะลากขึ้นอีกหรือไม่ขึ้น มีเท่าไรเอามา เราจะเอาอันนี้ต่างหาก

ใครเห็นแมวทางนูนหรือเปล่า (เมื่อคืนนี้เห็นตัวหนึ่งเจ้าคะตีสอง) เนะมันมายัง
 ใจ เห็นตัวหนึ่งหรือ สียงใจ (สีเทาอ่อนคะ) มันขึ้นได้ยังไงนะ เห็นตัวหนึ่งแล้วหรือมัน
 ขึ้นทางไหนนะ วันนี้ให้พระเราหรือพวกญาติโยมลองไปหาตามล่าแมวตัวนี้ดูหน่อยนะ
 ทั้งวันนี้ เอา ค้นหาทั้งวัดเลย ให้ทราบทั่วกันวันนี้พระจะค้นหาแมว ไม่ได้ถ้ามีแมวตัว
 หนึ่งมาสัตว์นี้ตายหมดเลยไม่มีเหลือ เราสงวนสัตว์มากรักสัตว์มากนะ เต็มวัดเรานี้มีแต่

สัตว์ นี้แมวมันยังขึ้นมาได้อีกแล้ว แสดงว่ามันลบลายความฉลาดของพระวัดป่าบ้านตาด ญาติโยมลูกศิษย์วัดป่าบ้านตาดหมดเลย แมวตัวนี้ลบลายหมด มันเข้ามาได้แล้ว ไปลบลายแมวนะวันนี้

ยกทัพกันทั้งหมด พวกนี้ไปไม่ต้องกินข้าว ไปไล่แมวเสียก่อนแล้วค่อยมากิน กินเมื่อไรก็ได้กินข้าวขอให้ได้แมวมานี้ ให้หลวงตาได้ให้รางวัลเข้าใจไหม ขอให้ได้แมวมานี้ หลวงตาจะยกรางวัลให้ เอา แมวตัวนั้นยกให้เลยทีเดียว มันมาได้ยังไง โห มันเก่ง (ตามไม่ทันมันวิ่งเร็ว) โอ๊ย อยากให้มันวิ่งเร็วอยากให้มันเป็นจรวด พระเรานี้มีแต่อาจารย์จรวดทั้งนั้นอยู่ในวัดนี้เข้าใจหรือ ให้มันยกโคตรมาจะมีเท่าไรแข่งขามิงมา พระกুমี่เพียง ๒ ขานี้ ๒ องค์ก็ ๔ ขาแล้ว บอกกันนะ โห มันมายังไงมันมาได้ โห มันยังเก่งอยู่นะ เอววันนี้ลองดูซินะ เอา ตามให้ได้นะวันนี้ ถ้ามันอยู่ในวัดนี้เอาให้ได้เลยทีเดียวนะ มันขึ้นมายังไง

เอา ตามจับนะพระเราก็ดี ประชาชนก็ดีให้ตามจับ แต่คนสู่มสู่มห้าเข้าไปในวัดนี้ไม่ได้นะ ไอ้พวกเปรตพวกผีมันมีนะในวัดนี้ คนไม่เคยคุ้นหน้ากันอย่าให้เข้าไปในบริเวณวัดนี้นะ ให้ไปเฉพาะคนของเราเท่านั้นที่ไปตามหาแมวนะ เดี่ยวมันจะมีข้อแม้เข้ามาจับได้ ให้เป็นคนของเรานะ ไม่ใช่คนสู่มสู่มห้าเข้าไปหาแมวในวัดนะ พวกกันเข้าใจ พระเราเหมือนกัน พระเราจะไปได้ทั่วไปหมดละ ส่วนญาติโยมก็แฝงกันเข้าไป ผู้ที่เป็นคนของวัดนั้นแหละ คนสู่มสู่มห้าไม่ให้เข้าวัดนี้นะ โห มันมาได้อย่างไร เรายังไม่แน่ใจว่ามันอาจอยู่ข้างในก่อนนะ

ถ้ามันเข้ามาได้ มันเข้ามาได้อย่างไร เพราะเราไปเที่ยวหาดูหมดแล้ว เรียกว่าแน่ใจเลยว่ามันจะขึ้นไม่ได้ เพราะวิ่งขึ้นไปนี่ก็สังกะสีเกาะอยู่ที่นี่ โดดขึ้นเกาะพักตกเลยๆ แต่ตัวนั้นมันผิงขึ้นเลย ไอ้ต่าง นุ่น เอาไปทรมานไว้วัดถ้าผูปู ให้อีตาเผยผูกมัดคอเป็นเสียวกันแล้วก็ทรมานกันเข้าใจไหม อีตาเผยวัดถ้าผูปู ท่านเผยเราเรียกเป็นอีตาเผย นี่เอาเสียวมาให้แล้วนะวันนี้ เราบอกอีตาเผยแล้ว ไปมัดคอติดกันเป็นเสียวกันเสียนะ เราเปื้อมมันพอแล้วแมวตัวนี้ มันลบลายพระทั้งวัดหมดเลย เอาไปปล่อยนูน มีแต่ลบลายแมว แมวลบลายพระไม่รู้ โห มันเก่งมาก โหๆๆ ถ้าหากว่ามีแมวอยู่ในวัดนี้จะผาสุกไม่ได้นะสัตว์ในวัด จะตายไปวันละไม่ทราบวาก็ตัวละนะ เราสงสารสัตว์มากนะ

พี่น้องทั้งหลายเห็นไหม ที่หลวงตาบ้วนพูดอย่างเปิดเผยไม่มีสะทกสะท้านนั้น บอกว่าถือหนังสือตักไปยิง อย่างนี้มันเป็นเสนียดจัญไรของโลกกิเลสเข้าใจไหม แต่หลวงตาถือหนังสือตักไปนี้ เหมือนกับครูบาอาจารย์แบกคัมภีร์ไปฟาดหัวลูกศิษย์ลูกหาเข้าใจไหม คนไหนมันประมาทนอนใจเอาคัมภีร์ฟาดหัวมันเลย ให้มันหลบคัมภีร์แล้วมันก็ขยันหมั่นเพียร อันนี้ตัวไหนมันประมาทก็เอาหนังสือตักฟาดหัวมันเลย ยิง

หนังสะตึกเปรี๊ยะใส่กำแพงแล้วมันตื้นนะ เราไม่ได้ยิงใส่ตัวมันแหละ จึงเรียกว่าคัมภีร์ใหญ่ นี่คัมภีร์สอนสัตว์ ถือนหนังสะตึกไปด้วยนะ มันเล่นกัน หนังสะตึกเราฟาดใส่กำแพงเปรี๊ยะนี่มันตื้นวิ่งเลย ไปมึงไปไหน ทำทำยิงใส่อีก โอ้ย ไปใหญ่เลย นี่ละคัมภีร์ใหญ่สอนสัตว์ คัมภีร์ใหญ่สอนพระก็พระไตรปิฎกเข้าใจไหม คัมภีร์หนังสะตึกเรานี้สอนสัตว์ พวกมันเข้าใจแล้วนะ

บางคนยังไม่รู้เรื่องราว ท่านไปนี้ท่านแบกคัมภีร์ไปตอนเช้าๆ อันนี้คัมภีร์สอนสัตว์ ถือนหนังสะตึกไป สัตว์ตัวไหนมันเชื่อซาเอาเลย มันก็กลัวละซี วิ่งหัวซุกหัวซุนนะ พอได้ยินเสียงหนังสะตึกแป๊ก แป๊กกำแพงนะ โอ้ย วิ่งหัวซุกหัวซุน คือเขาเคยมาแล้วไปที่อื่นๆ เขาเคยหนังสะตึกนี้แล้ว พอได้ยินแป๊กเท่านั้น โอ้ย วิ่งใหญ่เลย นี่ละอาจารย์ใหญ่ของสัตว์

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd